

(א) נדרים (ב) לעיל כא;
(ג) מנחות ד: מעילה יא.
(ד) נסיוניה דמלתא שכן
כותב לה כו' ליתא במשנה
דנגעים לכן שפיר גרסינן
דמתא ועי' מהרש"ם על
הגליון בהר"ן נדרים דף
לה: (ו) נגעים פ"ד מ"ב
צ"מ קד. נדרים לה: (ז) ומוס'
כתובות פ"ו (ח) ד' צע"י
נוסף: בן שלמה, (ו) ונע"י
מוס' שם ד"ה אמר ר'
חסדא],

הגהות הב"ח

(ח) במשנה וזה שלמים
תקרב שלמים: (ז) גמ'
ואלא היכי דמי: (א) רש"י
ד"ה החטאת וכו' דפרשין
לעיל כא: וע"ש: (ד) ד"ה
דמי שלמים יביאו שלמים:

גליון הש"ס

מתני' החמאת תמות.
 ע"י נדריס דף פג ע"א
 ובמוס' שם ד"ה ואי
 אמרת: שם ועולה תקרב
 עולה. ע"י יומא דף מא
 ע"ב מד"ה והאי עולה:

הגהות מהר"ב

רַנְשִׁבּוּר
 א] תוֹם דִּיה מְלֻמֵּם וְכִי
 שִׁמְחָה מִיבֵּה שִׁמְחָה
 נִמְחָק. וְיִצְי שִׁמְחָה:
 ד] דִּיה רִיב וְכִי יִפְלֵ
 לְמַדֵּה חֲלוּפִין. מִיבֵּה
 לְמַדֵּה וְיִצְי שִׁמְחָה לְמַדֵּה
 כִּלְיָ: ג] דִּיה מְפֻרְשֵׁת
 שִׁמְחָה מִיבֵּה שִׁמְחָה
 נִמְחָק. וְיִצְי שִׁמְחָה:
 ד] אֲמַר רִיב חֲסִדָּה
 רִיבִיהָ מְקַרְבֵּתָהּ
 לְחֻבְתָּהּ דִּהּא רִיב כִּסְמוֹת
 יִדְרִידִין וְכִי מִי קִמְלֵה
 מִיִּדְרִידִין לֵב עֲנוֹן אֵל:
 ח] אֵל הַר לֵב וְכִי כִלְיָ:
 א] דִּיה דִּמְעָה וְכִי
 וְאֵם עֲשִׂיר חֲסִידָה
 קִרְבָּנִין עֲלוּהָ וְיִצְי
 הִלְבִּיב וְכִי אֲלֵב דִּמְעָה
 וְיִבְדּוֹת וְכִי כִלְיָ: ג] דִּיה
 אִיכָּה לְחֻמְרֵי וְכִי עֲנוֹן
 דִּלְקִי וְכִי מִתְמַחֵה
 מִכְסֻמוֹתֵי. יִצְי כֵּן אֵל
 וְחֻמְרֵי לְחֻמְרֵי וְכִי דִלְקִי
 וְכִי כֵּן כֵּלָּה יִצְי דִּלְקִי
 הִסְדִּי וְחֻמְרֵי מִיִּדְרִין
 אֲקִי רִיב וְכִי עֲנוֹן
 וְכִי שִׁמְחָה לְמַדֵּה:

מוסף רש"י

היו לה מכות סתרונים.
ולא יקרה אלן לחטאת
לזל עשן (מחנות ד.א.)
פלו לנרדה. לאפוסה.
הסכלו חן נזיר למש
מסי (שם). חמל טאט
ילכו לים המול. כדן
טאט חמל עשן למיה
חלל (שם ומרה ד.א.)
נהין. מדרכן. ולא
מוריעין. לחמ בשמחה
קריקל. טעלה (א.)
טאט חמל טאט ומט
הסכלו חן הנלן אל
מועלן כזן בלאזיר קימי
ולא קדס גבור יענו
(מחנות ד.א.) דמי ער
יביא. עולה. דרוון
ענלמא הול לזלן לכרה
חלל דלמלמין בקין (פ.)
חלל טור חלל ענלמא
בזאזיר מקומן (שם). ואין
חלל אביא קריב ערמי
ואיטען בקרען ען צייר
שחיטת מצב עליה (נדדס)
כן. חן חומת לן ערמי
עלי חלל

וככה וקדמה ארבעה דורות בישראל. עוצד ישי ליד שלמה ואילו נעצירה לא אחת בישראל עד רחבעם! דהוה מנעמה העמונית: **מרתני' החטאם תמוס**. אותה הבהמה שהפרישה לשם חטאת תמות ובי ההיא טעמא דפרשין (א) לעיל א'לדרכיה כפרה והיא

כחטאת שמתו צעילה דגמירי דלמיתה
אולה: **וּנְאֻכְלִין לְיוֹם אֶחָד.** כלומר
לכך יש עליהן עדיין מורת שלמים
דנאכלין ליום אחד ולענין זה אינם
כשלמי מזיר דליין טעונין לחם:
מַעוֹת סוּמוּין. שאלו פירש אלו לחטאת
ואלו נלגלוה ואלו פלגוה ואלו פלגוה
יפלו לנדבה ולוקחם בזה עולות
ב השבר למזבח והעורות לכהנים:
(ד) **שְׁלָמִים יֵצְאוּ שְׁלָמִים.** ואצל דליין
מועלים בזה ב וכדמפרש בפ"ק
דמסכת מעילה (דף ק"ו): **גַּב' מֵאֵן**
סָנֵא דְלֹא מַשְׁעֵבֵד לֵהּ. מֵאֵן הוּא סָנֵא
דמני דקסבר שאם הימה הצהמה
שלו לא חיל עלה הקדושה כלל דלאמר
מֵאֵל וּמִרְעָה צִעֲדָר מִשּׁוּם דְּעֵבֵל לֹא
מַשְׁעֵבֵד לֵהּ לְהִצִּיא קִרְבָּנוֹתֶיהָ כֻּלָּן
וכי מפרשה לה היא לנזירות ו הרי
הוא כמי שמקדיש דבר שאינו שלו
דליין דדבריו כלום: **אָמַר רַב חֲסִידָא**
רַבִּין הֵיאֵל דְּאִי ס"ד ר' יְהוּדָה הֵיאֵל
אֲמַאי סָנֵא. הָא כִּיּוֹן דְּמַשְׁעֵבֵד
קִרְבָּנוֹתֶיהָ אִישְׁתַּמַּח דְּמִי הִקְדִּישָׁהּ
סְפִיר הִקְדִּישָׁהּ דִּהָא שְׁמַעִין לֵיהּ
בְּצ"מ צפ' [המקביל] (דף קד.) שהיה
דורש לשון הדיוט: **דִּסְנִיא ר' יְהוּדָה**
אָמַר אֲדָם מֵצִיא קִרְבֵּן עֹשִׂיר עַל
אֲשָׁמוֹ. שֶׁאִם הֵימָּה עֹשִׂיר וּנְמַחֲיִיבָהּ
קִרְבֵּן עֵינִי וְלֹא הִסְפִּיקָהּ לְהִצִּיא קִרְבֵּן
עֵינִי עַד שֶׁנִּסְמַח לוֹ הִ"ז מֵצִיא קִרְבֵּן
עֹשִׂיר עַל אֲשָׁמוֹ וְכֵן בְּכָל קִרְבָּנוֹת
שֶׁהֵיא חֲיִיבָהּ קוֹדֵם לָכֵן וְאִפִּי' קִרְבֵּן

קבוע שאינו צעולה ויורד: **שך כבש לה כסותה** כו'. והלך
סודואיל ומשתעבד לה אמאי לא הו' בהמה שלו כבהמה שלה ואם
היתה חטאת תמות ואם עולה תקרב עולה: **במילתא דנא צריכא**
לה. כגון הכא דהיפרי לה צעלה לא משתעבד לה ומש"ה לא.
קדשה ותלא ותרעה בעדר: **ואמר רב חסדא ר' יהודה** ר' יוא
לדארי אדם מציא קרבן אשמו וקמשמע לו דני משתעבד כו' דאי
לרבנן לא מציא למימר דכי הפר לה דתלא ותרעה בעדר אלא
אפי' כי לא הפר לה נמי תלא לדלידיה לא משתעבד לה כלל: **ואלא**
הכי דמי דמשעבד. ובעי לאוקמא כרבנן כגון דלקנייה ניהלא למיזייתא
אכתי לא מיתוקמא כרבנן דכיין דלקנייה לה הוה דנפשה וחתאת תמות
ואנן בעינן דתלא ותרעה בעדר והלכך לא מיתוקמא כלל כרבנן:
דבא

למיטה ולא [נהנין] מאותן מעות מדרבנן ולא מועלין דכיון דליס התלם
נהנין ולא מועלין: **דמי עורה וביאו עורה**. דדורון הוא ומועלין
ואין טעונין לחס כדפרישית: גמ' **מאן תנא דלא משתעבד לה**
[עלה] מטאת ממות דאי משתעבד לה לא היה סביר לחלק צין בהמת
לא הפך לה הימה מקריבמה לחובמה ד' כיון דאקני לה וכדמפרש
מקני לה מידי דארכיב לה^ב צמדי דלא ארכיב לה כגון דהפיר לה לל
[משועבד] לה צמתי כחובה דמפרש ואזיל וס"ד לתנאי כחובה עד
אומר מבאי אדם קרבן עשיר **על אשתו**. פי' אס עשיר הוא ה'
לומר והלא אין לה כלום ומבאי קרבן עני וכן כל קרצנותיה שהיא חיי'
אבל נדרים ונדבות לאו כל כמינה לידור אלף עולה ליום ואומר ר"י
חבי גרים רש"י שבר כותבת [עיה] **כל אחריות דאית לה ע"ך** מ'
בעלה לאחר שגילס לה בעלה כחובמה כותבת לו שובר התקבלתי כחובה
דמשועבד לה ארכיב לפוטור צשעת גירושין: **אפי' תימא ר' יהודה**
דפיר לה לא משעבד לה כלל ואע"ג דמשועבד לה צמתי צית ד'
כחמתה: **ארכיב דאמר מאן תנא רבי יהודה היא ובי' משעבד**
צמתי כחובה והיני דמי שמשמעבד לה שצילה לה לקריב צממות
וכיון דאקני לה הויא לה דנפשה והוא לן למימר דחטאת צממות

[illegible]

ארבעה דורות בישראל
היה בישראל
העמונית: **האשה** שנר
בהמות כבשה לחטאת וכב

זכתה וקדמה ארבעה דורות בישראל למלכו:
מתני' ^אהאשה שנדרה בניזר והפרישה
את בהמתה ואח"כ היפר לה בעלה אם שלו
היתה הבהמה תצא ותרעה בעדר ואם שלה
היתה הבהמה ה"חטאות תמות. ועולה תקרב
עולה ^בשלמים תקרב שלמים ונאכלין ליום
אחד ואינן טעונין לחם ^גיהיו לה מעות
סתומין יפלו לנדבה. מעות מפורשין דמי
חטאת ילכו לים המלח ולא נהנין ולא מועלין
בהן ^דדמי עולה יביאו עולה ומועלין בהן
דמי שלמים יביאו שלמים ונאכלין ליום
אחד ואין טעונין לחם: **גמ'** מאן תנא דבעל
לא משתעבד לה אמר רב חסדא רבנן היא
דאי"ס ^הד רבי יהודה היא אמאי תצא ותרעה
בעדר הא משתעבד לה ^ודתניא ^זר' יהודה
אומר יאדם מביא קרבן עשיר על אשתו וכן
כל קרבנותיה שהיא חייבת שכן כתב לה
כל אחריות דאית ליה עלי מן קדמת דנא
רבא אמר אפי' תימא ר' יהודה כי משעבד
לה במילתא דצריכא לה במילתא דלא צריכא
לה לא איכא דאמרי מאן תנא אמר רב
חסדא רבי יהודה היא וכי משעבד לה
במילתא דצריכא לה במילתא דלא צריכא
לה לא דאי רבנן לא משעבד לה כלל
^חאלא הכי דמי דמשעבד לה כגון
דאקנייה לה וכיון דאקני לה הוה דנפשה
רבא

ורעו כמלכותו שטוען בתורה
יעוד אומר ר"ת דאין להם זר
עם האיל אלף ל' דאסרייה: ד
כפי המור ואין כאן כפי המור
ואפילו אי מיעק עקר גזיר
מבין גיי נמי מלי לפדות אר
ד' הו"ה מעות סתום
מפרש³ דהנהו סתומים יפל
דנדה ונסכיה צאין משל
למפרש ולא חש נתינת ה
פשוטים. ג' ספירס אלו ה
דמי חטאת יכר לים

אָזוֹלוּ לֹא קִרְיִין צִיָּה קִדְשִׁי נֶאֱמָר
 שֶׁכִּיּוֹן דִּקְרִיטִין לִמְנוּחָה: דִּמְ
 לֶכֶךְ יֵשׁ סִפְרָא לִחְלָק בֵּין צִיָּה
 וְצִיָּה: **אָמַר** רַב חֲסִיד
 יוֹדֵן (הַפֶּר לֵה לֹא אָמַר דִּהָא
 וְקִינִי לֵה: **דִּאִי** ס"ד רֵבִי י
 וְאִפִּי צִמְדִּי דְלֹא כִרְכִּי לֵה
 וְאִי צִיָּה קִרְיִין קִרְבֵּן עוֹלָה וְיִוֵּד
 לִהְיָא" קִרְבֵּן צִעְצְוֵה וְדוֹ
 וְקֹא אֲזִית שְׁתַּחֲוִיָּה מִשְׁנֵה
 מוֹת דְּנָא וְהִי אִיתָא [צִיָּה
 וְכָל אֲחֵרִית דִּלֵּית לִי עֲלֵךְ מ
 י מִשְׁעָבֵד דֵּה בְּמִיִּתָּא ד
 הִלֶכְךָ צִיָּה שְׁלו תִּלָּא וְת
 צִיָּה בְּתַנְאִי בְּתוּבָה בְּמִיִּתָּא
 אִסֵּ לֹא הַפֶּר לֵה כְּגוֹן דִּלֵּא
 [צִיָּה] כִּי אֲקִינִי לֵה צִיָּה

היה חייב לשלם וזוהו פטרה אותו כש
נושא אשה הוא כותב זה הלשון ומק
משנשא אינו חייב כדפרישית וכן אמ
ליה. ואפי' לר' חננאל שפסק שאם לו
דלוקה אבל מנכסיו לא דדוקא קרבנו
היכי דמי דמשעבד לה דאקני לה

וילך מן קדמת דגא וכל אחריות שהיה

[illegible]

נוסחת הריב"ז

א] דכיון דלצרכה כפרה
הויא: ב] והבשר לשם:
ג] דכל לפני זריקת דמים אין
מועילין בהן וכדמפרש כו':
ד] למזרחתה הרי היא:
ה] הואיל: ו] בכ"י כתוב כאן
זוה"ל איכא דלמרי מאן תנא
דמטריף ליה למתני ואם
היתה שלו תלא ותערה בעדר
אמר רב חסדא כו':

הגהות התוספות

1. ז"ל שהיא קדשם.
2. ז"ל כשאר שלמי נזיר.
3. ז"ל אפרש. 4. ז"ל לקיץ המזבח.
5. ז"ל דזריכה לה כגון אם לא הפך לה, במידי כו'. 6. ז"ל צריך להביא.

פי' הרא"ש

י' ודורות ישראל עובר
שיד יודי שלמה ואילו
ציעיר עזר העשכן בן
שלמה שבא מנמנה
העמונית: מאן תנא ובעל
לא משכבה לה? אמר רב
חסדא רבן איה. הלכך
לא זמן שהפיר לה.
הנקה לה משלו ומביאה
בפרתה. וכי הפיר לה
במתלה לא צריכה לא
אקני לה דאי ס"ד י'
יהודה איה כיון מהמלכ
לה בתנאי כתובה הוי
כאילו הפרישה משלה:
אדם מביא קרובין שרי
עזר אשתו ואצ"פ שהיא
עניה כיון שהוא משועבד
להויא קרובות חזוניה
הוא עשיר וקרוביה
עליה קרובות עשיר וכן
כיון קרנותא שריא חביבה
כנן קרנותא ואשם וכו'
ויאלל וצורצ' נזירות
נדריה ונדבותא וכו'
והכי משמע בירושלמי
הדוכותי' פ' נהר קאמר
התם ורביא אכלה חייב
חלה שבת. דמשמע דוקא
קרוב. חובה. אבל נדריה
ונדבותא אינו חייב שם
תקיעתו ותדורו בכל יום
ואשם שילוב הענין לה
משום דברים שבהם צריכה
לדאבא הפסד ממון יש
לחוש שמא תדור ותפול
דקרא שישמעא ואזנין
מסדריה וכל עצי מפרה לה
כדאיתא בגדלים פ' נערה.
כדאיתא בגדלים פ' נערה.
כל בנדרות חליה למיחש
שמא תקטעטקו יוני שהיא
משועבדת כן: שכן כתוב
לא אחיות דאית לה עץ
מן קרבת גנה איה ש"י
בב' כדאיתא בגדלים פ' נערה
לאשתו ופורע עליה כחובה
וכחובה לו שובר וכו'
והקטליתו כחובתו: כל
אחיות דאית לה עץ מן
קרבת גנה.
אחיות שהיה עליה הוא

ועל מן קדמת דנא. כשאדם
אבל נדרים ונדבות אפי'
יש נוחלין דטבא ליה עבדו
שהכניסה לו ומשום פסידא
אצלו מחוסרת כפרה: אלא
משלה ולא מיירי שהקנה
הוא (ב"מ עד).

מִי בְּמוֹצָאֵי דְלֵיתָ לִי עוֹלָד מִן הַדָּמָה דְנָא וְכָל אַחֲרֵיִת שֶׁהִיא עוֹלִיד מִלְּפָנֵי הַיּוֹם הַזֶּה. וְלִשּׁוֹן הַסְּפָרִים אֵינִי יוֹדֵעַ לְפָרְשׁוֹ כְּרָאִי (ב"מ טז).